

בש"פ 2525/18 - מדינת ישראל נגד לורי שם טוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 2525/18

לפני:

כבוד השופט א' שם

ה המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבה:

לורי שם טוב

בקשה (שנייה) להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרם),
התשנ"ז-1996

בשם המבקשת:

עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המשיבה:

עו"ד יהונתן ר宾וביץ

החלטה

1. לפניה בקשה שנייה להארכת מעצרה של המשhiba ב-90 ימים נוספים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996 (להלן: "חוק המעצרם"), החל מיום 05.04.2018, או עד למתן פסק דין, בתפ"ח 17-04-14615, בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. נגד המשיבה, ושני נאשמים נוספים – מרדי ליבל וצבי זר (להלן: הנאשמים האחרים), הוגש כתוב אישום מתוקן בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, המחייב 120 אישומים. מכתב האישום עולה, כי הנאשמים הפעילו מערךatri אינטרנט ועמודים בשרותות החברתיות, בהם פרטמו, לכארה, תכנים מכפיים ובוטים (לעתים בעלי אופי מיני) כלפי עובדי ציבור ומחלוננים נוספים; פרטם מזהים אודוט קטיינים שבunifuים נערכו הליכי שמורת שאים; ועוד. לפיכך, מייחס כתוב האישום למשיבה וליתר הנאשמים, ביצוע מספר רב של עבירות, ובהן: הטרדה מינית; התחזות אדם אחר; פגעה בפרטיות; עבירות מחשב; העלבת עובד ציבור; לשון הרע; ופרסומים מזיקים.

3. בד בבד עם הגשת כתוב האישום, הגישה המבקרת בקשה לעצור את המשיבה, ואת שני הנאשמים נוספים, עד לתום הלילcis במשפטם. בבקשתו נטען, כי ברשות המבקרת ראיות לכארה, להוכחת אשמתה של המשיבה. עוד טענה המבקרת, כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבה תשכנן בטעונו של אדם כמו גם את בטחון הציבור, על פי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. בנוסף, סקרה המבקרת, כי נגד המשיבה כמה עילית מעוצר נוספת, על פי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, בשל חשש ממשי כי שחרורה יביא להימלטו מהדין. לשיטת המבקרת, החשש לשיבוש הלילci משפט אף מתעצם נוכח אישומי המרמה המיוחסים למשיבה, והחשד כי המשיבה יצאה מן הארץ תחת זאת בדיה בשנים 2011-2014. בהמשך לכך, טענה המבקרת, כי ניתן ללמידה מעברה הפלילי של המשיבה, כי "עסקנן במשיבה אשר מORA החוק איננו מرتיעה מלשוב ולבצע עבירות בכלל, וכלפי עובדי ציבור בפרט". לאור האמור, הוסיףה המבקרת וטענה, כי אין חלופה רואה למעצרה של המשיבה, וכי על בית המשפט להורות על מעצר המשיבה עד לתום הלילcis במשפטה.

4. בדיון שהתקיים ביום 16.05.2017 בבית המשפט המחוזי, טען ב"כ המשיבה כי היא מוחזקת במעצר לא חוקי, וזאת לנוכח העובדה שהחלפו למעלה מ-30 ימים מאז הוגש כתוב האישום בעניינה, ובית המשפט האריך את מעצרה מבלי שנקבע כי קיים רף ראוי מתאים להמשר המעצר. ב"כ המשיבה טען עוד, כי טרם בוצעה הקראאה כדין של כתוב האישום למשיבה. לאחר שבית המשפט המחוזי דחה את טענות ב"כ המשיבה, הוגש עrr על החלטה זו לבית משפט זה, אשר נדחה על ידי השופט ע' פוגלמן (בש"פ 4105/15 לורי שם טוב נ' מדינת ישראל (22.05.2017)).

בדיוון שהתקיים ביום 23.05.2017, ביקש ב"כ המשיבה לשחרר את המשיבה ממעצר, בשל העובדה כי חומררי חקירה רבים לא הועברו לידי. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה, ועל החלטה זו הוגש עrr לבית משפט זה, אשר נדחה על ידי, ביום 09.07.2017 (בש"פ 4311/17 לורי שם טוב נ' מדינת ישראל (09.07.2017)).

במסגרת דיון שהתקיים בחודש ספטמבר 2017, הסכים ב"כ המשיבה לקיומן של ראיות לכארה נגד המשיבה. בהמשך, טען ב"כ המשיבה לעניין עילית המעצר, וביקש כי יוגש תסקיר שירות מבנן בעניינה של המשיבה, אשר יבחן את האפשרות לשחרורה של המשיבה לחפות מעצר. לאור האמור, הורה בית המשפט המחוזי על ערכית תסקיר מבנן בעניינה של המשיבה, בהדגשו כי "אל לה למשיבה לפתח ציפיות". בתסקיר המבחן, מיום 03.10.2017, הבהיר שירות המבחן, כי:

"לורי קיים קושי בקבלת סמכות חיזונית, על אף שביכולתה להתנהל באופן רצionario מתחן שיקולים של רוח וഫס. בהקשר זה, להערכתנו, תהיה מסוגלת בעיתוי הנוכחי לעמוד בגבולות של מעצר בית, לאור הבנתה את המהיר הכביד שימושה בהייתה במסגרת מעצרה. יחד עם זאת, לא ברורה מידת יכולתה ומחוייבותה להימנע מפעולות למרחב החברתי, שיכולה ליצור מצב סיכון, בהם היא עלולה להפעיל לחץ, לנצל ולהשפע על אחרים, במטרה להשג את מטרותיה".

במהלך, ציין שירות המבחן, כי "במקרה זה, קיימ סיכון גבוהה להישנות התנהגות דומה בעתיד, שכן לאורו נטיה להתנהלות אובייקטיבית, אגרסיבית וחרשת גבולות, שבאה לידי ביטוי גם בהפגנת חרכי שליטה גבוהה באחר וביכולת להפעיל אחרים למען השגת מטרותיה". כמו כן, שירות המבחן נפגש עם המפקחים שהציגו המשיבה: בן זוגה מר משה שלם; הגב' עד' ליכטנשטיין; והגב' עופרה, ומסר כי "מערך הפיקוח המוצע אינו מותאם לרמת הסיכון המוערכת ולא יוכל להיות מענה הולם לשיקון הפטנציאלי להישנות מעורבותה בעבירות נשוא הדיון וביכולת לעמוד בתנאים ובמגבלות השחרור". לאור האמור, נמנע שירות המבחן מהמליץ על שחרורה של המשיבה לחילופת מעצר.

5. בדion שהתקיים ביום 10.10.2017 בבית המשפט המחוזי, בקש ב"כ המשיבה לדחות את הדיון לצורך קבלת תסקير משלים בעניינה של המשיבה, על מנת לאפשר לה להציג בפניו שירות המבחן מפקחים נוספים. בית המשפט המחוזי דחה את בקשה ב"כ המשיבה, וקבע כי יש לשמעו את טיעוני המשיבה והנאשמים הנוספים במאוחדר. ביום 16.10.2018, הגיע שירות המבחן, תסקיר מעצר משלים בעניינה של המשיבה, במסגרתו נמסר כי שני המפקחים הנוספים שהוצעו על ידי המשיבה: הגב' גליה קהא ונמר מיכאל פלג, אינם יכולים להחשב כמפקחים מתאימים. לפיקר, מסר שירות המבחן, כי אין בידו להמליץ על שחרור לחילופת מעצר, אשר תיתן מענה הולם לשיקון הפטנציאלי הגבוה להישנות מעורבותה של המשיבה בעבירות שיויחסו לה ויכולתה לעמוד בתנאים ובמגבלות שחרור מעצר.

指出, כי בין לבני, דחה בית המשפט המחוזי בקשה מטעם הנאשמים האחרים, לעיון בחומר חקירה והשבת תפיסים.

6. בדion נוסף שהתקיים ביום 26.10.2017, בקש ב"כ המשיבה לשחרורה לחילופת מעצר, חרף האמור בתסקרים השירות המבחן. בו ביום, דחה בית המשפט המחוזי את בקשה ב"כ המשיבה, והורה על מעצרה של המשיבה ושל שני הנאשמים הנוספים, עד לתום ההלכים המשפטיים בעניינים. בהחלטתו, עמד בית המשפט המחוזי על המסוכנות הנשקפת מן המשיבה והנאשמים הנוספים, ובלשונו: דיל' בריבוי האישומים המיוחסים להם ייחדי בגין פרסומים בוטים ופוגעניים, על מנת לקבוע כי מסוכנותם הנשקפת ממעשייהם עולה, כשלעצמה, כדי מידה גבוהה שאין בחילופת מעצר להפגעה או להפחית ממנה במידה המתבקשת על הדעת".

7. על החלטה זו, הגיע ב"כ המשיבה ערר לבית משפט זה ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, קיבל ב"כ המשיבה את המלצה בית משפט זה (השופט ע' ברון), לפיה המשיבה תופנה אל שירות המבחן, על מנת שתתבצע האפשרות לשחרורה לחילופת מעצר, תחת פיקוחם של מפקחים שיאשרו. לאור האמור, חזר בו ב"כ המשיבה מן הערר והערר נמחק (בש"פ 8872/17 לורי שם טוב נ' מדינת ישראל (22.11.2017)).

8. בעקבות דין זה, הגיע ב"כ המשיבה, ביום 11.12.2017, בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, מיום 26.10.2017. במסגרת הבקשה, התבקש בית המשפט המחוזי להורות על הגשת תסקיר מבחן משלים בעניינה של המשיבה, לאחר בוחנת המפקחים המוצעים, וזאת בהתאם להצעת בית משפט זה. בית המשפט המחוזי עתר לבקשתה, והורה לשירות המבחן לבדוק את המפקחים המוצעים על ידי המשיבה. יחד עם זאת, הדגיש בית המשפט המחוזי, כי אין בהחלטה זו כדי להציג על תוצאות הבדיקה בעניינה של המשיבה.

9. ביום 20.12.2017, הגיע ב"כ המשיבה "בקשה לשינוי מועדים ולתכנית עבודה חדשה בפני בית המשפט הנכבד", וזאת בשל הצורך בלימוד חומר החקירה ואייתור מומחים מטעם ההגנה. בית המשפט המחוזי קבע, כי הבקשה

תובא לדין במסגרת הדיון הקבוע בפניו, ביום 31.12.2017. במסגרת הדיון שהתקיים באותו מועד, ביקש ב"כ הנאשם 3 לפסול את כב' השופט ב' שגיא מלשכת בדיון, וביום 02.01.2018, נדחתה בקשה.

10. בחולוף תקופה חוזדים ומאחר שטרם הסתיים משפטה של המשייבה, הגישה המבוקשת בקשה ראשונה להארכת מערכה בתשעים ימים נוספים. במסגרת החלטתי, מיום 07.01.2018, קבעתי כי אין מקום ליתן בשלב זה החלטה לגופו של עניין בבקשת המבוקשת להארכת מערכה של המשייבה, וזאת לנוכח העובדה שירותי המבחן עודנו שוקד על הכתת תסקיר משלים בעניינה של המשייבה, שלאחריו יתקיים דיון בבית המשפט המחויז. בהמשך לכך, קבעתי כי המשייבה תימצא במעצר עד להחלטה אחרת; וכי המבוקשת תניש הוועת עדכון לבית המשפט לגבי תוכאותו של ההליך בבקשת לעיון חוזר, ועם קבלתה יוחלט על דרך הטיפול בבקשת.

11. ביום 03.01.2018, הוגש תסקיר מבנן משלים בעניינה של המשייבה, בו נאמר כי שתי החלופות המוצעות - ביתה של הגב' שרה שמיר, תחת פיקוח הגב' נירה מזרחי ומר פנחס סולש; ודירותה של הגב' רחל ינאית, תחת פיקוח מר עזראיל לדרברגר, מר יצחק גור, הגב' מרים אוחנה, מר מיכאל בן אבו ומר איליה שמולבץ', אין יכולות ליתן מענה לסייעון הפוטנציאלי הגבוה הקיים בעניינה של המשייבה, לנוכח היעדר היכרות, ولو היכרות בסיסית, של מרבית המפקחים עם המשייבה.

יצוין, כי בעדכון שהוגש מטעם שירותי המבחן, ביום 08.01.2018, נמסר כי בטרם נשלח התסקיר לבית המשפט פורסמו התbettאוויות פוגעניות ברשות הפסיכובוק על אודוטות קצין המבחן עורך התסקיר, אשר גררו תוצאות מסלימות בדבר קיומם של מניעי נקמה ושימוש בתסקיר שקרי.

12. לאחר שהדין בבקשת נדחה מספר פעמיים לבקשת ב"כ המשייבה, הועברה לידי המבוקשת, ביום 13.03.2018, חוות דעת מעתה "התחלת חדשה - מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיות עובי חוק" (להלן: חוות הדעת הפרטיט), אשר הוגשה מטעמה של המשייבה. במסגרת חוות הדעת הפרטיט נבחנו 9 מפקחים, אשר מרביתם נדחו בעבר על ידי שירות המבחן, ולבסוף הומלץ כי המשייבה תשוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי. בחוות הדעת הפרטיט נמסר, בהקשר זה, כי:

"גב' נהמה דראב ברקוביץ' היא המתאימה מכלום לניהול מערך הפיקוח על לורי. עוד התרשםנו כי רוב המפקחים המוצעים מתאימים לתפקיד ויכולו לקחת חלק בתורנות שתוננו על ידי הגב' נהמה דראב ברקוביץ' כאמור. לא התרשםנו כי העובדה שחלק מן המפקחים אינם מכירים את לורי אישית צריכה לעמוד להם ולה לרוץ, מאחר ורמת המחויבות שלהם היא גבוהה מחד גיסא, אולם אינם מצויים בהזדהות רגשית עם לורי מайдך גיסא. התרשםנו כי גם בין זוגה יכול לשמש כמפקח אנושי בשעות שאינו עובד... למעט הגב' ענקרי, המפקחים המוצעים האחרים מתאימים, להתרשותנו, לתפקיד".

13. ביום 22.03.2018, נשמעו טענות הצדדים ביחס לבקשת המשייבה לעיון חוזר בשאלת מערכה. לאחר זאת, קבע בית המשפט המחויז, כי טרם הגיעו העת לדון בחלופות המעצר המוצעות על ידי המשייבה במסגרת הבקשת לעיון חוזר ובחוות הדעת הפרטיט שהוגשה מטעמה; וכי על שירות המבחן לבדוק את החלופות המוצעות, לרבות את האמור בחוות הדעת הפרטיט שהוגשה על ידי המשייבה. לאור האמור, ובשים לב לתקופת המעצר הארוכה בה נתונה המשייבה במעצר, הורה בית המשפט המחויז כי שירות המבחן יגיש את התסקיר המשלים תוך שבועיים ימים, ודחה את המשך

הדין ליום 08.04.2018.

למען שלמות התמונה,指出 כי הנאים האחרים שוחררו למעצר בבית הוריהם, כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן, וזאת לאחר שהעררים שהוגשו לבית משפט זה התקבלו (בש"פ 9227, ובש"פ 17/9132).

14. ביום 26.03.2018, קבעתי בהחלטתי כי מאחר שתקופת 90 הימים שהתקשו על ידי המבחן, במסגרת הבקשה הראשונה להערכת מעכرا של המשיבה, מגעה לידי סיום בקרוב, ובהינתן העובדה כי הוגשה בקשה חדשה להערכת מעכرا של המשיבה, יוארך המעצר ב-90 ימים החל מיום 6.1.2018, כמפורט.

指出, כי לאחר הגשת בקשה השנייה של המבחן מעכرا של המשיבה בתשעים ימים נוספים, ביום 12.04.2018, דחה בית המשפט המחויז את בקשה המשיבה לעיון חוזר בהחלטתו מיום 26.10.2017, במסגרת קבע כי לא תסכן בעניינה כל חלופת מעכرا. בית המשפט המחויז קבע, בהקשר זה, כי "מסוכנותה של המבחן [המשיבה] גבוהה ומידתה לא פחתה, וזאת אף נוכח נטיותיה האישיות וההתנהגויות כפי התרשםות שירות המבחן בתפקידו", וכי יש בקשר, הלכה למעשה, לסתום את הגוף על הבקשה לעיון חוזר. חרף זאת, ולנוכח החלטתו של בית המשפט המחויז, מיום 22.03.2018, המשיך בית המשפט לבחון היתכנותה של חלופת מעכרא שהיא בה ליתן מענה, באופן מניח את הדעת, למסוכנותה של המשיבה ולהחשש להשפעה על עדים. לאחר זאת, הבהיר בית המשפט המחויז, כי גם שאין להתעלם מהוצאות הדעת הפרטית שבידי ההגנה, הרי שמדובר בו לא קיימים טעמים כבדי משקל לסתות מהמלצתו السلילית של שירות המבחן, יש להעדיפה. בית המשפט המחויז ציין, בהקשר זה, כי:

"מתוך שאין בוחן את הנימוקים שביסוד המלצה המומחים מטעם ההגנה אל מול הנימוקים שביסוד המלצה שירות המבחן כי המפקחים המוצעים אינם מתאימים לשיממת הפיוקח, אני סבור כי נימוקים אלה של שירות המבחן הם תוצאה של בחינה מקיפה ועמיקה יותר את המפקחים לרבות בעניין הזדהותם ומעורבותם בפעולתה של המבחן [המשיבה] ויכולתם לשמש דמיות בעלות סמכות ממשוערת ולמנוע מצב סייכון. בהמלצת שירות המבחן הובאה בחשבון הזדהותם של מר משה שלם וגב' נחמה דראב ברקוביץ עם עמדותיה של המבחן [המשיבה] ומעורבותם בפעולתה. לモתר לציין כי נתוני חשובים ומהותיים אלה לא באו לידי ביטוי בחווית דעת מומחי ההגנה אשר למעשה התעלמה מבחןיהם".

בית המשפט המחויז הוסיף וקבע, כי:

"נahir כי לנוכח הסיכון הגבוה הנשקף מהמבחן [המשיבה], והתרשםות שירות המבחן מקשירה בקבלת סמכות חיצונית ומיכולתה לנצל ולהשפי על אחרים במטרה להשיג את מטרותיה הרি שמקפח מוצע אשר אינו מכיר את המבחן [המשיבה] ואת מרכיבות מצבאה ונטייתו לס"יע לה נובעת מניעים אלטראיסטיים, אינו יכול אף הוא להוות גורם בעל סמכות. העובدة כי המפקחים המוצעים מגלים מחויבות כלפי המבחן ומודעת לנדרש מהם בתפקיד מפקח, אינה מלמדת בהכרח על יכולתם לעמוד במשימה".

מחויבות לא יכולה להטיל מרות – אינה מספיקה. על יסוד כך, פסל כאמור שירות המבחן את התאמתם של המפקחים המוצעים. אני סבור, על כן, כי יש ממש בהמלצת שירות המבחן הנסמכת על נימוקים עניינים ומהותיים אלה".

בהמשך, הבהיר בית המשפט המחויז, כי אין בידיו לקבל טענות שנטענו בעלים נגד קצין המבחן, שיש בהן כדי להטיל דופי במקצועותו ובוישרו; וכי יש להבחן בין עניינה של המשיבה לבין עניינים של הנאים האחרים בתיק, אשר

שוחררו למעצר בית. לאחר זאת, קבע בית המשפט המחוזי, כי יש לתת את הדעת למידת המסוכנות הנש��פת מהמשיבה, אל מול צפי להתחשכות ההליכים ולקושי של המשיבה להתכוון למשפטה, כשהיא נתונה במעצר מאחורי סורג ובריה. בית המשפט המחוזי הוסיף עוד, כי בעניינה של המשיבה נעשו מאמצים רבים לאתר חלופה קונקרטית שהיא בה כדי לעמוד בדרישת החוק ולהלום את מסוכנותה, אולם, בסופו של יומם, לא נמצאה חלופה כזו. לאור האמור, נדחתה הבקשה לעין מחדש בהחלטת המעצר.

הבקשה להארכת המעצר בתשעים ימים נוספים

15. ביום 25.03.2018, הגישה המבוקשת בקשה שנייה להארכת מעצרה של המשיבה, בתשעים ימים נוספים, החל מיום 05.04.2018. בבקשתה נטען, כי מעשה של המשיבה מלמדים, עצם טיבם ונסיבותיהם, על המסוכנות הרבה הנש��פת הימנה. המבוקשת טענה בנוספ', כי מסוכנותה של המשיבה מתחזקת לנוכח האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינה, בהם נאמר כי "קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פוגענית בעתיד, וכי לא ברורה מידת יכולתה ומחיובותה של המשיבה להימנע מפעולות מרחב החברתי, באופן שיכולה ליצור מצב סיכון בהם היא עלולה להפעיל לחץ, לנצל ולהשפיע על אחרים במטרה להשיג את מטרותיה". בנוספ', הובהר על ידי המבוקשת, כי חלופות המעצר שהוצעו בעניינה של המשיבה נשלו על ידי שירות המבחן. עוד נטען, כי קיים יסוד סביר לחשש ששחרורה של המשיבה יכולה לשיבוש הליכי המשפט, נוכח המעשים המיוחסים לה; והעובדה כי לחובטה עומדת הרשעה בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, משנת 2015.

16. אשר להליר העיקרי, מסרה המבוקשת כי דוחיות רבות מטעם ההגנה, בין היתר לצורך הסדרת הייצוג בתיק ולימוד חומריה החקיריה, עיכבו את תחילת משפטה של המשיבה. לדברי המבוקשת, התקיק קבוע לדין לצורך הגשת תיק מוצגים ליום 30.04.2018; ולישבת הוכחות ראשונה ביום 07.05.2018; וכי על המשיבה להגיש את תשובה המפורטת לאישומים בכתב, עד ליום 02.05.2018. המבוקשת הוסיפה וטענה, כי נקבעו 13 מועדי הוכחות נוספים, בתוך תקופת הארצת המעצר המבוקשת.

הדיון בבקשתה

17. במהלך הדיון בבקשתה שהתקיים לפני, ביום 15.04.2018, חזרה ב"כ המבוקשת, עו"ד נילי פינקלשטיין, על טיעוניה לעניין מסוכנותה של המשיבה, והפנתה לتسקירי שירות המבחן, מהם עולה כי אין בחלופות המעצר המוצעות כדי לאין את רמת הסיכון הגבוהה הנש��פת הימנה. בתגובה לטענות המשיבה, כי יש לשחרורה לחלופת מעצר בדומה לנאים האחרים, הפנתה ב"כ המבוקשת הוסיפה וטענה, ביום 12.04.2018. ב"כ המבוקשת הבירה כי במסגרת החלטה זו, אבחן בית המשפט המחוזי בין הנאים האחרים, לגבייהם המליך שירות המבחן לשחררם למעצר בפיקוח אלקטרוני ואנושי, לבין המשיבה, שבעניינה נקבעה רמת מסוכנות גבוהה, כאשר שירות המבחן נמנע מלאמליך על שחרורה לחלופה, בהיעדר חלופת מעצר ראוייה. בהמשך לכך, טענה ב"כ המבוקשת, כי קיים הבדל בין מספר האישומים המיוחסים למשיבה, לבין מספר האישומים הקטן יותר המיוחס לנאים האחרים; וכי למשיבה יש עבר פלילי רלוונטי, ובין היתר היא הורשעה בעבירות שיבוש מהלכי משפט, וזאת בניגוד לנאים האחרים. לאור האמור, סבורה ב"כ המבוקשת כי יש להורות על הארצת מעצרה של המשיבה, כאמור.

18. מנגד, טען ב"כ המשיבה, כי יש לשחרר את המשיבה למעצר בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי, בהתאם עמוד 6

למattersה שהומלץ בחוות הדעת הפרטית שהוגשה מטעם המשיבה, אין פסול בכך שחלק מן המפקחים מזדהים עם דעوتיה של המשיבה, ואין בכך ממשום עבירה או טעם לפגמ, המצדיק את פסילתם של המפקחים על ידי שירות המבחן. עוד נטען על ידי ב"כ המשיבה, כי אין בהדרirc היכרות בסיסית בין חלק מן המפקחים לבין המשיבה, כדי להביא לשילותם כמפקחים ראויים עבור המשיבה; וכי פסילתם מטעם זה, עשויה לסתום את הגולל לגבי האפשרות לשחרורה של המשיבה לחופת מעצר, וזאת לנוכח העובדה כי המשיבה אינה נמצאת בקשרים עם בני משפחתה. ב"כ המשיבה הזכיר, כי המשיבה מצויה במעצר מעל לשנה, ומדובר בהתרשכות נিcritת של ההליכים, שכן למורת שחלפה שנה מאז הגשת כתב האישום נגד המשיבה, טרם ניתן לו מענה, ולמעשה משפטה טרם החל. עוד טוען ב"כ המשיבה, כי בשל מעכראה, נמנעת מהמשיבה האפשרות הננתונה לה לבדוק לעין בחומריה החקירה, וכי בדומה לקרים רבים אחרים, בהם נקבע על ידי בית משפט זה כי יש לשחרר נאשם ממעצרו, מפאת הצפי להימשכות הליכים והפגיעה ביכולת הנאשם להtagונן, יש לשחרר גם את המשיבה ממעצר ولو מטעם זה בלבד (בש"פ 7452/16; בש"פ 3669/16; בש"פ 4513/16 ובש"פ 18/2291). על יסוד האמור, נטען על ידי ב"כ המשיבה כי הגעה העת לשחרר את המשיבה לחופת מעצר, כפי שנעשה בעניינים של הנאים האחרים בתק.

דין והכרעה

19. אקדמי ואומר, כי היה מקום לדון במרבית טענותיה של המשיבה במסגרת ערע על החלטתו של בית המשפט המחויזי, ביום 12.04.2018, לדחות את הבקשה לעין מחדש בהחלטה לעצור את המשיבה עד לתום ההליכים בעניינה. ואולם, סברתי כי לא ראוי לנתק את טענות המשיבה ביחס להחלטה זו, מבקשת המבקרת להארצת מעכראה של המשיבה ב-90 ימים נוספים. לפיכך, החלטתי להתייחס, במסגרת הדיון בבקשתו שלפני, לחופת המעצר המוצעת בחוות הדעת הפרטית ולטעמים לפסילתה על ידי בית המשפט המחויזי.

20. כדיוע, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאוזן בין חזקת החפות העומדת לנאים זכותו החוקתית לחירות, לבין האינטרסים שעוניינו שטינה על שלום הציבור ובתחומו (בש"פ 9940/16 מדינת ישראל נ' פלוני (29.12.2016); בש"פ 1383/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2016); בש"פ 13/19 מדינת ישראל נ' פלוני (4.1.2014)). במסגרת איזון זה, שומה על בית המשפט ליתן את הדעת למגנון של שיקולים אינטראיסים מתנגשים. מן העבר האחד, יש לשקל את המסתוכנות הנש��ת מהנאשם, כפי שזו נלמדת מאופי העבירות המוחוסות לו ומונסיבות ביצוען; את עברו הפלילי; ואת החשש מפני שיבוש הליכי המשפט והחשש להימלטו של הנאשם מאימת הדין. מן העבר השני, יש לבחון את עצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם, הנובעת, בין היתר, מקצב התקדמות ההליך המשפטי בעניינו, וממשך הזמן אשר חלף מאז הושם הנאשם במעצר. כאשר קיבל ה廷לות ההליך המשפטי אינו משביע רצון, תנווע המוטולת לעבר זכותו של הנאשם לחירות, ותגבור הנטיה לשחררו לחופת מעצר (בש"פ 4166/16 מדינת ישראל נ' ابو רזק (25.7.2016); בש"פ 5816/15 מדינת ישראל נ' דריימן (9.9.2015); בש"פ 3343 מדינת ישראל נ' אוחיון (3.6.2013).

21. במקרה דנן, מיוחסים למשיבה, כמו גם לשני הנאים הנוספים, מעשים חמורים ביותר, הבאים לידי ביטוי באלימות מילולית העומדת על רף חומרה גבוה. על פי המתואר בכתב האישום, המשיבה קשרה עם כל אחד מהנאים האחרים, כדי לפגוע בגורמי הרזואה, בגיןם מערכת אכיפת החוק והמשפט, ובאחרים. במסגרת זו, פועלו, נטען בכתב האישום, המשיבה והנאים האחרים על מנת להטריד ולפגוע בפרטיותם של עובדי ציבור, שמילאו את תפקידם הכרוך גם בהוצאה ילדים ממשמרות הוריהם ובসסוכים על משמרות ילדים. בין היתר, פרסמה המשיבה,

לכוארה, תכנים מכפיים ובודדים, לרבות תכנים בעלי אופי מיני, כלפי עובדי ציבור ומתלונים נוספים, ומסרה פרטימן מזהים על אודות קטינים המצויים בהליך משמרות חזאים. על פי הנטען, המשיבה הגעה לבתי מגורים של עובדי ציבור, והשמיה כלפיהם קריאות מבזות, וכן ביצעה עבירות מרמה שונות, ובכלל זה צויף מסמכים רשמיים של מוסדות המדינה.

המסוכנות הנשקפת מן המשיבה עולה בבירור מעובדות כתוב האישום, אשר תוארו לעיל, כמו גם מעברה הפלילי, הכלול, בין היתר, בעבירות של שיבוש מהלכי משפט. לכך יש להוסיף את העובדה, כי בעת ביצוע המעשים לכוארה, היה תלוי ועומד עונש מאסר מוותנה, מעל לראשה של המשיבה, ולא היה בכך כדי להרטיעה מביצוע, לכוארה, של המעשים המוחשיים לה בכתב האישום.

אין בדי לקבל את טענת ב"כ המשיבה, לפיו לא נשקفت מן המשיבה מסוכנות גבוהה, מאחר שאין מיוחסים לה מעשים הכוללים אלימות פיזית כלפי המתלונים. פרטומים מכפיים ובודדים כלפי ציבור ומתלונים אחרים הם בוגדר אלימות מילולית הניצבת ברף חומרה גבוהה ביותר, ואין להמעיט בחומרת המעשים רק משום שאין מדובר באליםות פיזית (בש"פ 9132/17 זר נ' מדינת ישראל (29.11.2017)). הביטויים הקשים בהם נעשה שימוש, לכוארה, על ידי המשיבה, לצד היקף הרחב של המעשים, המתפרשים על פני 120 אישומים נפרדים, מספרם הרב של נפגעי העבירה, והעובדת כי המשיבה פעלה, על פי הנטען, באופן שיטתי תוך ניסיון להסווות את מקור הפרטומים, כל אלה מובילם למסקנה כי נשקפת מסוכנות גבוהה מהמשיבה, שאין להקל בה ראש.

נחוור, אפוא, לשאלת כלום יש להיענות, בנסיבות שתוארו לעיל, לבקשתה להאריך את מעצרה של המשיבה ב-90 ימים נוספים. משאן מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכוארה להוכחת האשמה ולגבי קיומה של עילת מעצר, גדר המחלוקת, במקורה דן, נוצע בשאלת הנוגעת לממצאותה של חלופת מעצר. הלכה היא, כי בחינת היתכנותה של חלופת מעצר נעשית בדרך של בחינה דו של-שלבית. בשלב הראשון, יש לבחון את השאלה האם חלופת מעצר כלשהי תסקון, ברמה העקרונית, חלופה העשויה להפיג את מסוכנותו של הנאשם. בשלב השני, יש לבחון את מידת התאמתן של חלופות המעצר הקונקרטיות, אותן הציע הנאשם, בנסיבות העניין (בש"פ 8082/12 אברהם נ' מדינת ישראל (23.12.2012); בש"פ 12/3873 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.2012); בש"פ 12/7792 ג'ארין נ' מדינת ישראל (1.11.2012)).

22. בעניינה של המשיבה, דעתך היא כי אין לעצור בשלב ראשון, תוך קביעה כי כל חלופת מעצר לא תסקון, כך שאין מקום לבחון חלופות כלאה ואחרות. כפי שנקבע לגבי הנאים האחרים, והגמ' שהיקף המעשים המוחשיים למשיבה רב יותר, מן ראוי לבחון, בכבוד ראש, בנקודת הזמן הזו, את האפשרות לשחרר את המשיבה לחלופת מעצר הדוקה והולמת, שהיא בה כדי להפיג את מסוכנותה הרבה. ואכן, במקורה דן, בית המשפט המוחזק עשה מאמצים רבים על מנת לא Österreich ראייה, שהיא בה כדי לענות על הדרישות וליתן מענה מוסף למסוכנותה של המשיבה. ואולם, בסופו של יום, לא נמצא, למקרה הצער, חלופה חז. שירות המבחן ביצע בחינה מקיפה ומעמיקה של המפקחים המוצעים, במסגרת חוות הדעת הפרטית, ובין היתר בוחן את שאלת הזדהותם ומעורבותם בפעילותה של המשיבה, ואת מידת היכרותם עמה, כמו גם את יכולתם לשמש דמיות בעלות סמכות ממשותית בכך למנוע מצב סיכון. כאמור, ראייתו לבחון את החלטתו של בית המשפט המוחזק, בהקשר הנדון, לגוף של עניין, ולאחר זאת הגעתו לידי מסקנה כי צדק בית המשפט המוחזק, בהחלטתו שלא לאשר את החלופה המוצעת. זאת שכן, לטעמו של בית המשפט המוחזק יש ממש בעמדת שירות המבחן, לפיו המפקחים המוצעים אינם מתאימים לתפקיד שקיבלו על עצמם, למורת שלא נמצא דופי אישיהם, ועמדו זו נשמכת על נימוקים עניינים ומהותיים. סבורני, כי אין די בעובדה כי המפקחים המוצעים מגלים מחויבות כלפי המשיבה ומבינים את הנדרש מהם בתפקיד מפקח, כדי ללמד בהכרח על יכולתם להטיל מרות כלשהו על המשיבה, ולהבטיח קיומה של חלופת מעצר הרמתית והדקה. מקובלת עליי גם ההבנה שעשה בית המשפט המוחזק בין

המשיבה לבין הנאים האחרים, לגבים המלא שירות המבחן על חלופת מעצר, אף נמצאה בעניינם חלופת מעצר מתאימה. בנגדן לנאים האחרים, לא הוצאה עבורה המשיבה חלופה הולמת, וזאת בנוסף לקיים של הבדלים אחרים ביניהם, היינו: מספר האישומים הרב יותר המוחוס למשיבה ועבירה הפליל. על יסוד האמור, תמים דעים אני עם בית המשפט המוחז, כי אין לראות בחלופה המוצעת בחווות הדעת הפרטית, כמו גם בחלופות הרבות שנבחנו ונפסלו על ידי שירות המבחן, משום חלופה ראייה והולמת, ולפיכך אין מנוס, בנסיבות אלה, מהארכת מעכראה של המשיבה, כמפורט.

יחד עם זאת, איני רואה בכך משום נעלית שער עבורה המשיבה, וככל שהיא תציג חלופת מעצר אחרת, אשר היא בה כדי להפגיג את המסוכנות הרבה הימנה, וליתן מענה הולם לסייע הפוטנציאלי להישנות ביצוע עבירות דומות, וליכולתה לעמוד בתנאים ובמגבלות הנלוות לשחרור מהמעצר, ניתן יהיה לבחון את הדבר פעמיים נוספים, מתוך מגמה חיובית.

עוד יש לציין, כי למראות טענות ב"כ המשיבה, נראה כי ההליך המשפטי נכנס למסלולו, ויש לקוות שהදינאים יתקיימו ברכף, על מנת למנוע התמכחות בלתי סבירה של ההליכים המשפטיים.

23. **סוף דבר**, החלטתי להיעתר לבקשת המדינה, והנני מאיר את מעכראה של המשיבה ב-90 ימים נוספים, החל מיום 05.04.2018, או עד למתן פסק דין, בתפ"ח 14615-04-17, בבית המשפט המוחז בטל אביב - יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ב' באיר התשע"ח (17.4.2018).

ש י פ ט